

TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

IPROS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
İRÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPELAS
SÚDNY DVOR EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Tisk a informace

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 96/06

12. prosince 2006

Rozsudky Soudního dvora ve věcech C-374/04 a C-446/04

Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation / Commissioners of Inland Revenue
Test Claimants in the FII Group Litigation / Commissioners of Inland Revenue

SOUDNÍ DVŮR SE VYJADŘUJE KE SLUČITELNOSTI BRITSKÉHO DAŇOVÉHO SYSTÉMU V RÁMCI PŘESHRANIČNÍCH PŘEVODŮ DIVIDEND S PRÁVEM SPOLEČENSTVÍ

*Zdůrazňuje, že členský stát musí zacházet stejným způsobem s vyplácením dividend na
vnitrostátní úrovni a s přeshraničním vyplácením, pokud jsou situace srovnatelné*

Podle práva platného ve Spojeném království, jestliže společnost-rezident rozděljuje zisky, musí platit zálohu na daň, nebo („advance corporation tax“) (ACT). Společnost-rezident, která obdrží takové dividendy, nepodléhá korporační dani, pokud jde o tyto dividendy, a systém slevy na dani pro akcionáře-rezidenty, společnosti nebo fyzické osoby, zaručuje, že zisky jsou v zásadě zdaněny pouze jednou. Naproti tomu akcionářům-nerezidentům je přiznána taková sleva na dani pouze v případě, že to stanoví smlouva o zamezení dvojího zdanění („SDZ“).

V případě, že společnost-rezident obdrží dividendy rozdělené společností, která není rezidentem Spojeného království, tyto dividendy podléhají korporační dani, ale zakládají nárok na daňovou úlevu v souvislosti s jakoukoli srážkovou daní ve státě, jehož rezidentem je rozdělovací společnost. Jestliže společnost-rezident ovládá 10 % nebo více hlasovacích práv v rozdělovací společnosti, může započíst na svůj daňový dluh korporační daň zaplacenou rozdělovací společností ve státě, jehož je rezidentem. Jestliže společnost-rezident dále sama rozděljuje tyto dividendy svým akcionářům, dluží ACT. V takovém případě může zvolit, že taková dividenda bude kvalifikována jako „dividenda ze zahraničního příjmu“ („foreign income dividend“ neboli „FID“), ze kterých se platí ACT, která ale umožňuje vrácení přeplatku ACT. ACT musí být uhrazena ve lhůtě čtrnácti dnů následujících po čtvrtletí, během něhož byla dividenda vyplacena, ale přeplatek ACT je možné vrátit až devět měsíců

po skončení účetního období. Koncový akcionář, který obdrží FID, již nemá nárok na slevu na dani.

Systém ACT, včetně systému FID byl zrušen v dubnu 1999.

Spory v původním řízení jsou dvěma spory typu „group litigation“ tvořenými několika žalobami na vrácení nebo na náhradu škody podanými proti Commissioners of Inland Revenue u High Court of Justice.

Čtyři věci podané skupinami Pirelli, Essilor, BMW a Sony, které napadají to, že Commissioners of Inland Revenue odmítla poskytnout slevu na dani v souvislosti s dividendami, které společnosti-nerezidenti obdržely od dceřiných společností-rezidentů, byly High Court vybrány jako vzorové věci, reprezentující skupinu „Class IV“ „ACT Group litigation“. (Věc C-374/04) Tyto skupiny tvrdí, že se společnosti-nerezidenti nacházejí v méně výhodném postavení, jelikož nemají nárok na slevu na dani v souvislosti s korporační daní zaplacenou jejich dceřinými společnostmi-rezidenty.

Žaloby podané British American Tobacco („BAT“) byly vybrány jako vzorové věci pro skupinu „FII Group Litigation“, která je tvořena žalobami podanými společnostmi-rezidenty Spojeného království, které obdržely dividendy od dceřiných společností-rezidentů jiného státu. Tyto společnosti tvrdí, že právní předpisy Spojeného království vedou k méně výhodnému daňovému zacházení se společnostmi-rezidenty, které mají dceřiné společnosti v jiných státech. (Věc C-446/04)

High Court položil Soudnímu dvoru několik otázek ohledně slučitelnosti daňových právních předpisů Spojeného království s právem Společenství.

Soudní dvůr připomíná, že dividendy rozdělované společností jejím akcionářům mohou být jednak předmětem řetězového zdanění, když jsou zdaněny nejprve u rozdělující společnosti jakožto dosažené zisky a dále u mateřské společnosti jakožto daň ze zisků, a jednak ekonomického dvojího zdanění, když jsou zdaněny nejprve u rozdělující společnosti a dále u koncového akcionáře jakožto daň z příjmů.

Soudní dvůr rovněž připomíná, že i když přímé daně spadají do pravomoci členských států, členské státy musejí nicméně při jejím výkonu dodržovat právo Společenství. Pokud jde o podíly, na které se nevztahuje směrnice 90/435, pouhá skutečnost, že členským státům přísluší určit, zda a v jakém rozsahu musí být zabráněno řetězovému zdanění, jakož i ekonomickému dvojímu zdanění rozdělovaných zisků, a za tímto účelem zavést jednostranně nebo prostřednictvím SDZ uzavřených s jinými členskými státy mechanismy směřující k zamezení nebo omezení tohoto řetězového zdanění a tohoto ekonomického dvojího zdanění, proto ještě neznamená, že jim je dovoleno uplatňovat opatření v rozporu s volným pohybem zaručeným Smlouvou.

Cílem svobody usazování tak je zaručení výhody tuzemského zacházení se společnostmi, které mají své sídlo ve Společenství a které chtějí vykonávat svou činnost v jiném členském státě, tím, že zakazuje jakoukoli diskriminaci založenou na místě sídla společností. Taková diskriminace spočívá v použití odlišných pravidel na srovnatelné situace nebo v použití téhož pravidla na odlišné situace.

Pokud jde o **rozdělování dividend společností-rezidentem**, Soudní dvůr konstatuje, že postavení, ve kterém se nachází stát, jehož rezidentem je rozdělovající společnost, není ve vztahu k akcionářům-příjemcům, kteří jsou rezidenty, nezbytně stejné jako postavení ve vztahu k akcionářům-příjemcům, kteří rezidenty nejsou. Pokud totiž tento stát nepodrobí dani akcionáře-nerezidenty, nenachází se ve stejném postavení, pokud jde o zamezení nebo omezení řetězového zdanění a ekonomického dvojího zdanění, jako členský stát, jehož rezidentem je akcionář-příjemce, který má obvykle nejlepší předpoklady pro posouzení osobní daňové schopnosti akcionáře.

Pokud jde o právní předpisy Spojeného království, Soudní dvůr nejprve zdůrazňuje, že jestliže společnost-rezident Spojeného království vyplácí dividendy společnosti-příjemci, dividendy obdržené společností-rezidentem ani dividendy obdržené společností-nerezidentem nepodléhají ve Spojeném království dani. Dále Soudní dvůr upřesňuje, že pouze společnosti-příjemci, které jsou rezidenty, mohou vyplácet dividendy svým koncovým akcionářům v legálním rámci, který tyto koncové akcionáře opravňuje ke slevě na dani odpovídající korporální dani zaplacené rozdělovající společností. Přitom právě z důvodu svého postavení státu, jehož rezidentem je akcionář, poskytuje tento stát koncovým akcionářům-rezidentům slevu na dani. Postavení členského státu, jehož rezidenty jsou jak rozdělovající společnosti, tak koncoví akcionáři, tak není srovnatelná s postavením členského státu, který v případě, že koncoví akcionáři nejsou rezidenty tohoto členského státu, jedná pouze jako stát, ze kterého dividendy pocházejí.

Za těchto podmínek Soudní dvůr určuje, že je **slučitelné s právem Společenství, aby členský stát při rozdělování dividend společností-rezidentem přiznával slevu na dani pouze společnostem-příjemcům, které jsou rezidenty**, a slevu na dani neposkytoval společnostem-příjemcům, které rezidenty nejsou a které v tomto členském státě dani nepodléhají.

Pokud jde o **dividendy zahraničního původu, které obdržely společnosti-rezidenti**, má Soudní dvůr za to, že jestliže v členském státě existuje systém zamezující nebo omezující řetězové zdanění nebo ekonomické dvojí zdanění v případě dividend vyplácených společnostmi-rezidenty, musí stát poskytnout rovnocenné zacházení dividendám vypláceným společnostmi-nerezidenty.

V tomto kontextu **skutečnost, že se na dividendy vnitrostátního původu použije systém osvobození od daně a na dividendy zahraničního původu systém zápočtu, neodporuje zásadám svobody usazování a volného pohybu kapitálu**, nepřevyšuje-li daňová sazba použitelná na dividendy zahraničního původu daňovou sazbu použitelnou na dividendy vnitrostátního původu a je-li sleva na dani alespoň rovna částce uhrazené v členském státě rozdělovající společnosti až do výše částky daně uplatněné v členském státě společností-příjemce. Naproti tomu je v rozporu s právem Společenství vyloučení dividend, které společnost-rezident obdržela od společnosti-nerezidenta, v níž vlastní méně než 10 % hlasovacích práv, z tohoto systému.

Pokud jde o platbu ACT, Soudní dvůr konstatuje, že skutečnost, že společnost-rezident, která obdrží dividendy od jiné společnosti rezidenta, nemusí platit ACT díky systému slevy na dani při rozdělování těchto dividend svým akcionářům, představuje zvýhodnění, pokud jde

o hotovostní tok, jelikož si společnost může ponechat částky, které by musela jinak uhradit jako ACT, až do okamžiku, kdy se korporální daň stane splatnou. Naproti tomu společnost-rezident, která obdrží dividendy od společnosti-nerezidenta, na toto zvýhodnění nárok nemá, a musí uhradit ACT v plném rozsahu. Tato metoda, která vede v praxi k **méně výhodnému zacházení** s takovou společností, je v **rozporu s právem Společenství**.

Pokud jde o systém „FID“, Soudní dvůr určuje, že **je ve dvou ohledech méně výhodný** než systém pro společnosti, které obdrží dividendy od společnosti-rezidenta. Zprvė společnost-rezident, která zvolí takový režim, musí čekat osm a půl měsíce až sedmnáct a půl měsíce, aby jí byla vrácena uhrazená ACT, a v důsledku toho se vystavuje znevýhodnění, pokud jde o hotovostní tok, které neexistuje v případě společností-rezidentů, které obdrží dividendy vnitrostátního původu. Zadržé akcionář, který je příjemcem dividend od společnosti-rezidenta na základě dividend zahraničního původu kvalifikovaných jako FID, nemá nárok na slevu na dani. **Takové rozdílné zacházení**, které činí nabytí podílu ve společnosti-nerezidentu méně přitažlivým než podíl vlastněný ve společnosti-rezidentu, **představuje porušení svobody usazování**, které nemůže být odůvodněno.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

Dostupné jazyky: ES, CS, DE, EL, EN, FR, IT, HU, PL, SK, SL

Úplný text rozsudku se nachází na internetové stránce Soudního dvora

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=CS&Submit=rechercher&numaff=C-374/04>
<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=CS&Submit=rechercher&numaff=C-446/04>

Obecně ho lze konzultovat od 12 hod SEČ v den vydání.

*Pro více informací kontaktujte prosím Balázse Lehoczkého
Tel.: (00352) 4303 5499 Fax: (00352) 4303 2028*

Snímky z vyhlášení rozsudku jsou dostupné na EbS „Europe by Satellite“, službě poskytované Evropskou Komisí, Generální ředitelství Tisk a komunikace, L-2920 Lucemburk, Tel.: (00352) 4301 35177 Fax: (00352) 4301 35249 nebo B-1049 Brusel, Tel.: (0032)2 2964106 Fax: (0032) 2 2965956